

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12781

гр. София, 24.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЙОАННА Н. СТАНЕВА**

като разгледа докладваното от **ЙОАННА Н. СТАНЕВА** Гражданско дело № 20231110169935 по описа за 2023 година

Делото е образувано по искова молба на Г. Б. К. срещу „фирма“ ЕООД.

Исковата молба е редовна и предявените с нея искове са допустими.

С исковата молба ищецът е представил документи, които са допустими, относими и необходими за изясняване на делото от фактическа страна, поради което следва да се приемат като писмени доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание на **23.05.2024г.** от **14:15** часа, за когато да се призоват страните, като им се изпрати препис от настоящото определение, на ищеца - препис от отговора на исковата молба.

ПРИЕМА представените от ищеца писмени документи като доказателства по делото.

ИЗГОТВЯ следния проект за доклад на основание чл. 140, ал. 3 вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК:

Предявени са от Г. Б. К. срещу „фирма“ ЕООД пасивно субективно съединени установителни искове с правно основание чл. 26 ЗЗД за признаване за установено между страните, че Договор за заем № 84342 от 16.03.2023г. е нищожен поради противоречие със закона, заобикаляне на закона и накърняване на добрите нрави. При условията на евентуалност са предявени установителни искове по чл. 26 ЗЗД за прогласяване за нищожни на следните клаузи от договора - чл. 3, ал. 7, касаещ уговорения ГЛП; чл. 3, ал. 8, касаещ уговорения ГПР; чл. 12, ал. 4 и чл. 22.

Ищецът Г. Б. К. твърди, че между страните бил сключен Договор за заем № 84342 от 16.03.2023г. съгласно който на ищеца в качеството на кредитополучател следвало да бъде предоставена сумата от 409,03 евро, при 13 погасителни вноски, при ГПР в размер на 39,62 %. Счита, че договорът за потребителски кредит е нищожен, а в условията на евентуалност, че са нищожни клаузата клаузите по чл. 3, ал. 7, касаещ уговорения ГЛП; чл. 3, ал. 8, касаещ

уговорения ГПР; чл. 12, ал. 4 и чл. 22. Счита, че договорът е нищожен на основание чл. 22 ЗПК вр. чл. 26, ал. 1 ЗЗД поради противоречие с императивни правила: чл. 10, ал. 1 и чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК - поради липса на съществен елемент от неговото съдържание - годишен процент на разходите по кредита /посочен бил само процент, но липсвала ясно разписана методика на формирането на ГПР/, както и че уговореният фиксиран лихвен процент в размер на 38,99 % бил немотивирано висок и противоречащ на добрите нрави, на принципите на справедливост и добросъвестност. В условия на евентуалност счита, че клаузата по чл. 3, ал. 9, касаеща дължима такса за анализ на кредитоспособността, е неравноправна по смисъла на чл. 143 ЗЗП, нееквивалентна и прекомерно обременителна за потребителя, респ. нищожна на осн. чл. 146, ал. 1 от ЗЗП, противоречаща на закона и на основание чл. 26, ал. 1, предл. 1 ЗЗД във вр. с чл. 10а, ал. 2 от ЗПК. Счита, че клаузата за неустойка е неравноправна по смисъла на чл. 143, ал. 2, т. 5 ЗЗП и е нищожна, тъй като противоречи на разпоредбата на чл. 16 ЗПК, задължаваща кредитора за извърши проверка на кредитоспособността на потребителя преди сключването на договора, да прецени дали да отпусне кредита и при какви условия, както и поради обстоятелството, че накарнява добрите нрави, като излиза извън присъщите на неустойката обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции, цели неоснователно обогатяване и прикрива по високата цена на договора при неизпълнение на задължението да се предостави обезпечение, а така също и на основание чл. 21, ал. 1 ЗПК, защото е налице заобикаляне на закона - на разпоредбата на чл. 33, ал. 1 ЗПК, предвиждаща, че при забава кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата. Посочва, че клауза от договора по чл. 22 съставлява неравноправна такава по смисъла на чл. 143, ал. 1 вр. с чл. 143, ал. 2, т. 19 и 20 от ЗЗП. Същата не позволява на кредитополучателя/потребителя предварително да прецени икономическите последици от сключването на договора. По същността си, тази клауза от договора прехвърля риска от промяната в курса лев/евро изцяло върху потребителя, което безспорно внася значително неравновесие в правата и задълженията на търговеца и потребителя и противоречи на принципите за добросъвестност и справедливост. Счита, че ако не бъде приет целият договор за нищожен, следва да бъдат приети за нищожни отделните му клаузи поради нарушение на закона, нарушаване на добрите нрави и неравноправност. Искането към съда е да уважи предявените искове. Претендира разноски.

В отговора на исковата молба ответникът оспорва предявените искове като неоснователни. Не оспорва договора между страните. Сочи, че ГПР е коректно посочен в договора и е в законоустановените граници. Излага, че неустойката не е част от ГПР съгласно чл. 19, ал. 3 ЗПК, не трябва да се приравнява на възнаградителна лихва, а представлява обезщетение за неизпълнение на акцесорно задължение на заемателя да предостави обезпечение и има санкционен характер. Посочва, че ако съдът приеме, че ГПР е неправилно посочен, следва да се приложи разпоредбата на чл. 19, ал. 5 ЗПК, а не тази на чл. 23 ЗПК. Оспорва чл. 33 ЗПК да е бил заобиколен, както и неравноправността на клаузата за неустойка. Твърди, че ищецът е имал възможност да влияе на договорното съдържание и че всички клаузи са били индивидуално уговорени от страните, поради което не са налице неравноправни клаузи. Сочи, че съгласно чл. 12, ал. 7 от договора длъжникът е могъл по всяко време от изпълнението му да предложи поръчител, в който случай е щял да дължи само част от неустойката. Моли за отхвърляне на предявените искове и претендира сторените в производството разноски.

В доказателствена тежест на ищеца по иска с правно основание чл. 26 ЗЗД е да докаже сключването на договор за потребителски кредит със соченото в исковата молба съдържание, както и че клаузи от него противоречат на закона, респ. че са нарушени добрите нрави.

В доказателствена тежест на ответника е да докаже, че при сключване на договора са спазени изискванията на ЗПК, както и че договорът не нарушава закона и добрите нрави и че клаузите от него са индивидуално уговорени.

ОБЯВЯВА ЗА БЕЗСПОРНО и ненуждаещо се от доказване, че между страните е сключен Договор за заем № 84342 от 16.03.2023г., по силата на който на ищеца е

предоставена сумата от 409,03 евро при фиксиран лихвен процент от 38,99 % и ГПР - 39,62 %, както и че главницата по кредита е предоставена от кредитора и усвоена от кредитополучателя.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 7, ал. 3 ГПК съдът следи служебно за наличие на неравноправни клаузи в договор, сключен с потребител.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта процесуален представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>).

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____